

KÚRIA

Bfv.II.1172/2011/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. június 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A közúti veszélyeztetés büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.35410/2007/52. számú ítéletét és a Fővárosi Bíróság 29.Bf.10134/2009/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2009. szeptember 21. napján kihirdetett 7.B.35.410/2007/52. számú ítéletével a terhelt bűnösségét közúti veszélyeztetés büntettében (Btk.186.§ (1) bekezdés) és rongálás büntettében (Btk.324.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja) állapította meg. Ezért őt - halmazati büntetésül - 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett a járművezetési tilalomba történő beszámításról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéleti tényállás szerint a terhelt 1989. szeptemberétől „B”, 2003. októberétől „A”, „C” és „C+E” kategóriára érvényes vezetői engedélyt szerzett. Magyar vezetői engedélye 2000. december 12. napján, szerb vezetői engedélye pedig 2005. május 23. napján került

kiállításra.

A terhelt 2006. július 7.-én 14 óra 30 perc körüli időben B-n, Ü. úton közlekedett a Sz. u. felől az E. út irányába a személygépkocsival, amelyben utasként A. Zs. K. foglalt helyet. Az adott útszakasz osztott pályás, irányonként két-két forgalmi sávból álló úttest belső sávjában haladt. Ugyanebben az időben előtte, vele azonos irányban és forgalmi sávban közlekedett B.(K.) O. a személygépkocsival. A terhelt az előtte haladó jármű sebességét eltúlzottan alacsonynak találta, ezért többször hangjelzést adott, és elhatározta, hogy „megleckézteti” őt.

Az Ü. út x. szám előtti útszakaszon a terhelt a belső és a középső forgalmi sávot elválasztó, 1,6 méter széles, folyamatosan elkeskenyedő forgalom elől elzárt területre hajtva balról megelőzte az előtte haladó járművet, és a vezető hirtelen fékezésre kényszerítése érdekében elé behaladt. Azonnal vészfékezésbe kezdett, így B. O-nak nem volt lehetősége a megállásra, ezért hátulról a terhelt által vezetett személygépkocsinak ütközött. Az ütközés során személyi sérülés nem történt, de annak közvetlen veszélye fennállt, a járműben 418.293.- forint kár keletkezett.

A bíróság megállapította, hogy a terhelt közlekedése során a KRESZ 3.§ (1) bekezdés c) pontjában írt közlekedési szabályt szegte meg, amikor a személy- és vagyonbiztonságot veszélyeztette. Terhére róta a 27.§ (3) bekezdésének megszegését is, mivel a jármű sebességét hirtelen fékezéssel csökkenteni csak abban az esetben megengedett, ha ezt a személy- vagy vagyonbiztonság megóvása szükségessé teszi. A forgalom elől elzárt területre ráhajrással a 18.§ (1) bekezdés k) pontjában írt közlekedési szabály előírását sértette meg. A terhelt e közlekedési szabályszegéseivel összefüggésben belenyugodott abba, hogy az általa végrehajtott vészfékezés miatt a mögötte haladó gépkocsi nem tud időben megállni, a járművek ütközni fognak, és kár keletkezik.

A kétirányú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Bíróság a 2010. április 22. napján jogerős 29.Bf.10.134/2009/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének büntetést kiszabó rendelkezését annyiban változtatta meg, hogy a terhelttel szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 10 hónapra súlyosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt meghatalmazott védője útján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, amelyben a Be.416.§ (1) bekezdés a), b) és d) pontját jelölte meg. Az alapeljárásban benyújtott fellebbezésének indokolását fenntartva elsődlegesen a terhelt felmentését indítványozta. Indokai szerint a terhelt terhére rótt közúti veszélyeztetés büntette és a rongálás büntette minden kétséget kizáró módon nem bizonyított, mert a közlekedési helyzet lényeges

körülmények tisztázását a bíróság elmulasztotta. Vitatta, hogy a terhelt közlekedési magatartása - a szándékosság mindkét formájának hiánya miatt - a sértettet közvetlenül veszélyeztette, továbbá, hogy a másik jármű megrongálódását az ütközés eredményezte volna. Mindemellett sérelmezte, hogy a bíróságok a tanúk vallomása és a rendőri jelentés tartalma ellenére olyan tényállást állapítottak meg, amelyet e bizonyítékok nem támasztottak alá.

Az indítványozó a büntető anyagi jogi természetű érvei mellett a Be. 416. § (1) bekezdés d) pontjában írt felülvizsgálat okaként eljárási szabálysértésre is hivatkozott. A súlyosítási tilalom megszegését abban jelölte meg, hogy az ügyész - a hosszabb tartamú járművezetéstől eltiltás mellékbüntetést célzó - fellebbezése nem nyújt alapot a főbüntetés súlyosítására. Mindezekre figyelemmel a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát kérte.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3105/2011/1-II. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen - a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak értékelve - a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati eljárásban a Be. 420.§-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján tartott nyilvános ülésen a védő az írásbeli indítvánnyal egyezően szólalt fel. Az időközben a VI-VII. Kerületi Ügyészségen hamis tanúzás miatt tett feljelentésre figyelemmel az ügyészi eljárás eredményének bevárását, illetve a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte.

A Kúria az indítványozó által felhozott érveket a felülvizsgálat törvényileg szabályozott okainak tükrében vizsgálta.

A Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ami a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

A tényálláshoz kötöttség törvényi előírása folytán az ítélet jogkövetkeztetései is csak az alapügyben hozott jogerős ítéletben foglalt tényállás alapján vizsgálhatók. Ebből következően e tényállástól eltérő tényeken alapuló anyagi jogi támadás a felülvizsgálati eljárásban eredményre nem vezethet. A felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak, a bizonyítékok eltérő értékelésének, a tényállás megalapozottságának vizsgálatára sem kerülhet sor. Nem foglalkozhatott a Kúria azokkal a ténybeli hivatkozásokkal, amelyek a jogerős határozatban rögzített tényállás megállapításaitól eltértek.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a terhelt az előtte közlekedő jármű haladását lassúnak ítélte, ezért többször hangjelzés adott. Ennek eredménytelensége miatt a forgalom elől

elzárt területen a sértett gépkocsiját megelőzte, majd elé bevágott, ezért a járművek anyagi kárral járó ütközésére került sor, ami egyben a gépkocsiban tartózkodó személyek testi épségének közvetlen veszélyét is magában hordozta.

Az ügyben eljáró bíróságok ténybeli következtetéssel állapították meg, hogy a terhelt megleckéztetési céllal vágott be a sértett járműve elé. A sértettnek az ütközés elkerülésére nem volt lehetősége.

Az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek. A tudattartalom ténybeli megállapítása lehet a tényállás része. Ebből következően az irányadó tényállás támadását jelenti annak vitatása, hogy a terhelt szándékos közlekedési szabályszegései és ezzel okozati összefüggésben a közvetlen veszélyhelyzet kialakítása nem volt szándékos. Ebben a részében a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.

Az indítványnak a szándékosság hiányával összefüggő érveit a Kúria alaptalannak találta.

A közúti veszélyeztetés bűncselekménye (Btk.186. §) olyan bűncselekmény, amelynek eredménye a veszélyhelyzet, a szándékos veszélyeztetés tényállási eleme. A szándékos közúti veszélyeztetés eshetőleges szándékkal való előidézése esetén a terhelt a veszélyhelyzet bekövetkezésének lehetőségét előre látja, és ebbe belenyugszik. A terhelt tudatában volt annak, hogy az általa tanúsított magatartás ellentétes a közúti közlekedés általános és tételes szabályaival, azokat szándékosan megszegte, és e szabályszegő magatartásával összefüggésben alakult ki a járművek ütközését eredményező veszélyhelyzet. Az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül állapították meg a terhelt bűnösségét a terhére rótt cselekményekben.

A felülvizsgálati indítvány mindemellett felülvizsgálati okra (Be. 416. § (1) bekezdés d) pontja) is hivatkozott.

A Kúria megállapította, hogy olyan eljárási jogsértés, amely a védői hivatkozásban szerepel, és a jogerős bírói döntés hatályon kívül helyezését eredményezné (a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom megsértésével, Be. 354.§ és 355.§, 405.§ (1) és (3) bekezdés, 549.§ (4) bekezdés került sor) - nem valósult meg.

A Be. 354. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, a vádlott büntetését, illetve a büntetés helyett alkalmazott intézkedést súlyosítani csak akkor lehet, ha a terhére fellebbezést jelentettek be. A (2) bekezdés szerint a terhére bejelentett fellebbezésnek azt kell

tekinteni, ami a bűnösségének megállapítására, bűncselekményének súlyosabb minősítésére, a büntetésének súlyosítására, illetve a vele szemben büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabbnak a megállapítására, vagy az ilyen intézkedés helyett büntetés megállapítására irányul.

A fentiekre figyelemmel alaptalan a súlyosítási tilalom megsértésére hivatkozás, mivel a Be.354.§ (1) és (2) bekezdése alapján a terhelt terhére a (büntetés) mellékbüntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezés miatt a másodfokú bíróság a főbüntetés tartamát is súlyosíthatta.

Mivel a Kúria olyan ún. abszolút hatályú eljárási szabálysértést sem észlelt, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése értelmében hivatalból köteles, és amelyre az indítványozó sem hivatkozott, a megtámadott határozatot - figyelemmel arra is, hogy az első- és másodfokú ítéletben foglaltakkal egyetértett - a Be. 426. § alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az ismételt felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti (Be. 421. § (3) bekezdés).

Budapest, 2012. június 21.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
Bné